

Köyhälistön Vappu

Vappu on tullut, kesän ensimmäinen juhlapäivä on lähestynyt! Lumet ovat kadonneet. Jäät ovat lähteneet. Välkkyen päilyvi järven pinta. Vapaana virtaa uomassaan joki. Nurmet vihannoivat, puut työntävät lehtiään. Kirkkaana säteilee aurinko. lauhkeana henkäilee keväinen tuuli.

Keväisen herännän elämän mahtava jättiläiskonsertti on alkanut. Kaikkiialla vuorilla, laaksoissa, metsissä ja pelloilla lainehtivat sen hurmaavat säveleet.

Unhotuksiin on jäänyt talven hallat, muistosta kauvas häipynyt murtavat voimat. Talviset itkut ovat hukkuneet kesäisen päivän nauruihin, kyyneleet sen voittoriemuihin. Luonto on päässyt kahleistaan. Se on nyt vapaa! Se nauttii vapaudestaan.

Suuri ja ihana on luonto keväimessään — Majesteettillinen vapaudessaan.

Niin — luonnossa on kevät, mutta ei ole kevättä ihmisrinnoissa. Luonnossa vallitsee vapaus, mutta vapautta vailla on ihmiselämä. Orja, työläisorja on kaukana keväimestään, loitolla vapaudestaan. Hän kulkee keskellä talveaan, uurtaa jäisten rotkojen onkaloissa, joihin aurin gon säteet eivät ole vielä sulattavasti tunkeutuneet. Kahleet painavat, raudat puristavat, kapitalistinen talvi riehuu täydellä voimallaan, murtaen orjaa työn raskaudella, työttömyydellä, nälällä ja kuolemalla. Tuskanhiki helmeilee orjan otsalla. Kärsimyksen uurteet hänen kasvojansa koristelee. Käyräksi on varta-

lonsa vääntynyt, käsnäisiksi kätensä käyneet. Elämänsä on raskasta, toimeentulonsa vaikeaa, tuskallista. Ei ole orjalla kevättä, talvea, talvea vaan.

Mutta, vaikka työläisorja ei olekaan keväimessään, on hänellä kuitenkin kevät toiveet. Hänen sisässään kytee tuli, kytee vihan ja rakkauden leimu. Viha kahleittansa kohtaan, rakkaus oikeuteen ja vapauteen. Hänen suustaan kajahtelee orjien tunnus-sana: *“alas sorto ja kahleet! Ylös oikeus ja vapaus!”*

Kauvan ovat työläiset olleet orjina ... Kauvan saaneet kantaa kahleitaan ... Jo ammoisista ajoista, on mielivaltaisen vääryyden heitä kohdellut. Raipaniskut ovat selkää väristäneet, kahleet ranteita ja nilkkoja puristelleet. — Usein ovat he nousseet taisteluunkin sortajiaan vastaan, mutta tulleet melkein aina veriste-tyiksi, lyödyiksi.

Mutta vaikka näin oli saatukin aika ajoittain tukahutetuksi orjien vapautteen pyrkimykset, ei kumminkaan tukahtunut heidän sisässään ieimuava vapauden palo. Yhä uudestaan ja uudestaan nousivat he taisteluun vapautensa saavuttamiseksi, jos kohtakin onnistumatta.

Vapautteen on orjan pyrkimys. Vapauden kaipuu palaa sammumattomana leikkinä hänen sisimässään. Vapaus on hänen pyhimpänsä, kalleimpansa. Orja on voitu masentaa, mutta ei orjassa löytyvää vapauden kaipuuta. *Vapaus* on kaikkien sorrettujen sana. Kaikkina aikoina on

vapaus kaikunut orjuutettujen suista. Se on kaikunut orjajoukkojen taisteluissa ja talonpoikain kapinoissa. Se on kaikunut polttorovioiden leimutessa ja pyövelin kirveen terän pudoillessa. Se on kuulunut sotahuutona barrikaadeilla sekä tunnus-sanana lukemattomissa muissa orjuutettujen vapaustaisteluissa. Tuhannet ovat taistelleet, kaatuneet ja kuolleet ... Sadat-tuhannet menettäneet elämänsä, kaikkensa, huulillaan *vapaus*.

Näin on ennen orjuutetut taistelleet, kaatuneet, sortuneet ... Mutta ei vapautta vaan koittanut. Orja pysyi orjana. Orjan tes kiristyi aina vaan kireämmälle.

Näin on tapahtunut vain sen tähden, etteivät he käsittäneet epäkohtien todellisia syitä, eivätkä osanneet käyttää oikeita, vapauttavia taistelu-aseita ja keinoja. Siinä syy, että he sortuivat.

Mutta nyt on jo toisin.

Nyt ei enään voida työläisorjain vapauteen pyrkimystä estää, eikä veriin tukahuttaa. He kulkevat jo voittoansa kohden, tosin hitaasti mutta varmasti. Heidän sotahuutonansa kajahtelee kaikki alla: "*kaikkein maiden köyhälistö, liittykää yhteen!*"

Sen sijaan kun orjat ennen taistelivat pieninä ryhminä, veristävillä aseilla, taistelevat nykyajan orjat kansainvälisen sosialidemokratian avulla ilamn murha-välineitä. Sensijaan, kun ennen oli taistelu epätoivoista, kosta, taistellaan nyt toivolla ja voiton varmuudella. Köyhälistö on muuttanut sotataktiikkaansa. Se on huomannut entisten orjain taistelukeinot huonoiksi, jonka tähden on se ottanut käytäntöön

uudet ja paremmat. Sosialidemokratiana taistelee se nykyään sortajiaan vastaan.

Noin 63 vuotta sitten perustettiin ensimmäinen kansainvälinen työväenliitto. Silloin jo huomattiin, että kun sorto on kansainvälinen, niin sen kukistaminenkin täytyy tapahtua kansainvälisesti. Halveksien hymyili sortajamailma tälle vasta perustetulle liitolle, mutta siitä huolimatta alkoi se kasvamaan ja käsittää nykyään noin 10 milj. luokkatietoista työorjaa ympäri mailman. Kaikkein maiden köyhälistölläiset ovat yhä enemmän ja enemmän alkaneet liittyä yhteen. Siitä pienestä halveksitusta joukosta on 63 vuoden kuluessa kasvanut sellainen mahtava ryysyläisarmeija, että ne jotka sitä ennen halveksivat, nyt sen edessä vapisevat.

Kovin ovat vainottuja olleet sosialidemokratitkin. Mitä kavalampia ja julmimpia keinoja on käytetty heidän kukistamiseksi. Kaikenlaisia poikkeuslakeja on laadittu, väkivaltaa ja raakuutta käytetty, provokatioonia ym. harjoitettu sosialidemokratein mamentamiseksi. Kaikkia keinoja on koetettu. Ei mitään ole säästetty. Ja tällä hetkelläkin viruu tuhansittain köyhälistön vapauttaistelijoita synkissä, kosteissa ja ummehtuneissa vankilain komeeroissa, tuhansia kuihtuu Siperian kaukaisilla seuduilla, ja suuri on niiden lukumäärä jotka harhailevat maanpakolaisina ympäri mailmaa. Joka päivä vaatii hirttonuora tai kiväärin kuulu uhrikseen jonkun köyhälistön parhaimmista ja jaloimmista miehistä.

Mutta kaikella tällaisella jul-

malla menettelyllä ei ole voitu estää köyhälistön voittokulkua. Aina vaan kulkee se voittoansa kohden! Mitä enemmän sitä vainotaan, sitä innokkaimmin se taistelee. Jos yhdet kaatuvat, astuvat toiset heti tilalle. Vankilat, maanpakolaisuudet, hirsipuut ynnä muut teurastukset selventävät vaan köyhälistölle anastajaluokan raakamaisuuden ja nykyisen yhteiskunnallisen huutavan vääryyden. Sitä innokkaimmin ja yhä suuremmilla joukoilla alkavat he taistella sitä vastaan. Köyhälistö on lähtenyt valloitusretkelle. Sen järkähtämättömänä tahtona on koko mailman voittaminen.

Vappu, kansainvälisen luokkatietoisien köyhälistön yhteinen juhlapäivä, ei ole ainoastaan kesän alkamisen juhla, vaan se on samalla koko mailman köyhälistön suuri mielenosotuspäivä. Kaikkein maiden työläiset, monet miljoonat työnorjat kokoontuvat Vappuna manöveereihin, tarkastamaan köyhälistön armeijan suuruutta ja sotakelpoisuutta. Samalla myös näyttämään sortajamailmalle kuinka suureksi on kas-

vanut se joukko, joka vaatii itselleen oikeutta.

Näillä monilla miljoonilla on sama tahto, sama päämäärä: — hävittää mailmasta riisto ja kurjuus, luoda tilalle onnellinen ja hyvinvoipainen yhteiskunta.

Milloin ennen mailman historia tuntee näin suuremmoista yhteishengen ilmausta? Kaikki entisajan historialliset tapahtumat ovat mitättömän pieniä ja vähäpätöisiä tämän suuren jättiläisliikkeen rinnalla. Ne ovat vaikuttaneet vain muutamiin valtioihin tai kansallisuuksiin, mutta tämä järkyttää koko mailmaa!

Eläköön kesän ensimmäinen päivä! Eläköön kansainvälisen köyhälistön Vappu! Kaikukoon edelleenkin huudot: "alas sorto ja kahleet! Ylös oikeus ja vapaus. Kasvakoon köyhälistön yhteen liittyminen ja luokkataistelu siksi kunnes luokkavallan palkkaorjuuden ja riistämisen ies on täysin muserrettu! Jouduttakaamme mailmanrauhaa! Taistelkaamme sen hyväksi, etä nykyiset vappujuhlat muuttuisivat ihmiskeväimen suuriksi sunnuntaiksi!

J. L. Kyyrö.

N. R. af Ursin

Käännettyämme Suomen vanhimman sekä tunnetuimman sosialistisen kirjailijan ja tiedemiehen N. R. af Ursinin puoleen, pyytäen hänen arvokkaasta sekä tuotteliaasta kynästään myös Säkeniin kirjoituksia, on meillä nyt kunnia sekä lupa merkitä hänet Säkenien vakinaiseksi avustajaksi. Tämän avustuksen arvokkuuden lukiamme saa-